

χαρακτήρας, καὶ χάρτην ἀξιόλογον, καὶ νὰ διατάξῃ ἐν γένει τὰ τῆς τυπώσεως μὲ ἀπειρον φιλοκαλίαν, ἐχορήγησεν εἰς τοὺς φιλαναγνώστας ἐν ἐκ τῶν βιβλίων ἐκείνων ἄτινα σπανίως τυπώνονται οὕτω πως ἐν Ἑλλάδι.

—ο—

ΙΑΤΡΙΚΗ ΜΕΛΙΣΣΑ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα.

—ο—

Ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Ν. Γούδας ἰατρός, ἀναγγέλλων τὴν ἔκδοσιν ἱατρικῆς ἐφημερίδος, δίδει νέον δαῖγμα τῆς ἀκαμάτου καὶ κοινωνελοῦς δραστηριότητος του. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγκατέλιπε τὰ βάρη τοῦ πανεπιστημίου ὁ φιλόπατρις οὗτος ἀνὴρ δὲν ἐπυσε μέχρι τοῦδε τὴν πατρίδα ὠφελῶν διὰ τῶν ἀξιολόγων του μεταρράσεων τῶν δοκιμωτέρων ξένων ἱατρικῶν βιβλίων. Ὁ Κ. Γούδας, τὴν τε θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν του ἐπιρρώσας διὰ μακρᾶς ἐν Παρισίοις διατριβῆς, ἐφ' ἧς ὡς μέλισσα τὰ χρυσιμώτατα ἀπεμάζατο, καὶ εἰς δόκιμον ἰατρὸν μορφωθείς, δὲν ἀφιέρωσεν ὅμως ὅλον ἑαυτὸν μόνον εἰς τὸν ἀπὸ τῆς τέχνης του ἐντιμον πορισμὸν, ἀλλ' ἐμεινε πάντοτε πιστὸς τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης θεράπων, καὶ ἤδη τὴν μεγίστην ἀναδεικνύει αὐτῇ ὑπηρεσίαν, τὴν προκειμένην ἐκδιδὼν ἐφημερίδα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ ἱατρικαὶ σπουδαὶ τοσαύτην ἐπιτάσιν ἔλαβον ἐν Ἑλλάδι, ὥστε οἱ ἡμίσεις σχεδὸν τῶν φοιτητῶν τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τὴν ἱατρικὴν σχολὴν εἰσὶ κατὰ τεταγμένους. Καὶ μορφοῦνται μὲν οὗτοι διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν καὶ τῶν ἀγώνων τῶν πεπαιδευμένων αὐτῶν καθηγητῶν, εἰς ἰατροὺς χρησίμους, χρησίμους τῷ στρατῷ, χρησίμους ταῖς ἐπαρχίαις, χρησίμους τέλος καὶ τοῖς ἀλλαχοῦ ὁμογενέσιν, οἷς διὰ τῆς παιδείας καὶ διὰ τῆς τέχνης τῶν φέρουσι πολλάκις καὶ ψυχῆς καὶ σώματος θεραπείαν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, μεμακρυσμένοι τῶν διανοητικῶν κέντρων, καὶ οἱ πλεῖστοι ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων τῶν μὴ δυνάμενοι νὰ πορίζωνται τὰ νεώτερα καὶ πολυδάπανα τῆς ἐπιστήμης συγγράμματα, ἀδυνατοῦσι νὰ παρακολουθῶσιν αὐτῆς τὴν πρόοδον. Ταύτην λοιπὸν τὴν ἄλλειψιν θέλει θεραπεύσει ἡ ἐφημερίς τοῦ Κυρίου Γούδα, διοχετεύουσα τὰς νέας ἱατρικὰς ἀνακαλύψεις καὶ γνώσεις, εἰς τοὺς παρ' ἡμῶν πολυχρήτους Ἀσκληπιάδας, συντελοῦσα εἰς τὴν ὁσμὴν βελτίωσιν αὐτῶν, ἐξακολουθοῦσα τὴν τοῦ πνεύματος αὐτῶν καλλιέργειαν, καὶ ἐμποδίζουσα τὴν ἐκβα-

ναύωσιν ἣν εἰς αὐτὸ ἐπιφέρει πολλάκις ἡ ἀπλὴ τῆς πράξεως ἄσκησις. Συγχρόνως δὲ θέλει ἀντιπροσωπεύει ἐντίμως καὶ τὰς ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης γινόμενας προσπάθειας, τὰς ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν πεπαιδευμένων ἰατρῶν παρατηρήσεις, καὶ τὰ τῇ κυβερνήσει ὑποβαλλόμενα ὑπομνήματα κατ' ἐκλογὴν δημοσιεύουσα. Ἡξεύρομεν ὅτι εἰς ἐπιτυχίαν ἐπιστημονικῆς ἐφημερίδος δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ ἀγαθὴ διαθέσις, ἀλλὰ προσηκαιοῦνται καὶ ἄλλαι ἀφρευτικοὶ ἀρεταί, οἷον ἡ κρίσις, ἡ γνώσις, ἡ ἱκανότης. Ἀλλὰ διότι ἡξεύρομεν τοῦτο πεπεισμεθα ὅτι ἡ ἐφημερίς τοῦ Κ. Γούδα παρέχει πάσας τὰς ἐγγυήσεις ἐπιτυχίας, διότι τὰ ἀρχαιότερα αὐτοῦ ἔργα, εἰσὶν ἀποχρῶντα καὶ κρίσεως, καὶ ἐπιστήμης, καὶ ἱκανότητος, δείγματα.

—ο—

ΠΟΙΗΣΙΣ.

—ο—

Ὅταν ἀναγινώσκωμεν τὰ ὥρατα ἐκείνα δημοτικὰ ἄσματα, πολλὰ αὐτῶν πλήρη ἀφελούς χάριτος, πλήρη φυσικῆς καὶ ἀπλάστου δυνάμεως, λέγομεν μὲν πάντες ὅτι ὁ λαὸς εἶναι μέγας ποιητής, ἀλλὰ δυσκόλως ἐννοοῦμεν πῶς τοῦτο γίνεται, καὶ περίεργον εἴμεθα νὰ ἐγνωρίζωμεν τὸ ὄνομα καὶ τὸν βίον τῶν μετριοφρόνων ἐκείνων βραβυδῶν, αἵτινες τῆς ἀτομικῆς δοξῆς οὐδόλως τὸ ἐλαττήριον ἔχοντες, ψάλλουσιν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ. Ἴδου, τὸ παραπέτασμα ἀνασύροντες, δημοσιεύομεν ἐνὸς αὐτῶν καὶ ἐν ᾧ ἄσμα, καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὰς περιστάσεις.

Καὶ εἶναι μὲν τὸ ἄσμα τοῦτο οὐχὶ ἐντελῶς ἀπλήχημα τῶν ὁρέων κατὰ τὴν στιχουργικὴν διασκευὴν καὶ τὴν ἑκφρασιν, γίνεται μὲν ἐν αὐτῷ ἐπαισθητὴ ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς πάλης, ἐν ᾗ διατᾶται ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐχ ἥττον εἶναι πνεύματος γέννημα οὐχὶ καλλιεργηθέντος, αὐτόματον τοῦ αἰσθήματος βλάστημα, ψυχολογικῶς ἐκ τῆς αὐτῆς ἀπορρέον πηγῆς ἐξ ἧς καὶ ἐκείνα τὰ ἄσματα.

Ὁ ποιητής αὐτοῦ, ἐκ τινος χωρίου τῆς βορείου Εὐδοίας καταγόμενος, ἤχηλωτίσθη, βρέφος ἐτι μετὰ τῶν γονέων του, καὶ ἀπήχθη εἰς Μακεδονίαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, νεανίας ἤδη, ἀπελευθερώθη, καὶ πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, διετέλεσεν ὑπὸ κτήρας, προσπαθῶν ἐν ταῖς στιγμαῖς τῆς ἀργίας νὰ μεταλλάξῃ ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις τοῦ μέρους τῆς ἀγωγῆς, τοῦ ἀνηκόντος εἰς ἕκαστον ἄτομον τοῦ λαοῦ.

Ἀλλ' αἱ περιστάσεις μόλις τῷ επέτρεψαν νὰ μάθῃ ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ. Τέλος δὲ, αἰρούμενος ἐπάγγελμά τι μᾶλλον ἀνεξάρτητον τῆς οἰκοτρόφου ὑπηρεσίας, ἐγένετο κουρεὺς, καὶ, τοιοῦτος διατελῶν, συνθέτει ἄσματα οἷον τὸ ἐπόμενον·